Перперикон

Изготвил: Григор Маринов

Съдържание:

1. Разположение
2. Наименование
3. Историята на Перперикон
4. Откриване
5. Какво разкриват археологическите разкопки на Перперикон

Разположение

Ако имате път към Източните Родопи, можете да посетите археологически комплекс Перперикон. Той се намира над село Горна крепост в долината на река Перперишка, недалеч от Кърджали. Скалният град е разположен на 470 м надморска височина, заема площ от около 12 кв.км и бил важно място за траки, римляни, византийци и българи.

Наименование

Българските траколози категорично отказват да наричат обекта „Перперикон“, защото това е доста по-късното му наименование, дадено на мястото вероятно от римските завоеватели на Тракия. Перперек е древнотракийското название на обекта и според проф. Александър Фол е единственото му възможно название. В една своя лекция-разговор в Астрономическата обсерватория „Юрий Гагарин“ (Стара Загора), проведена на 11 февруари 2004 г., „бащата на тракологията“ изрично подчертава, че „пер“ и „бер“ идват от индоевропейското „пер“, което е „пир“ на хетски език и означава „скала“. Според проф. Фол, удвоеното „пер“ при названието Перперек е: „с много мощно значение на един скален връх и светилище„. Перперикон е късното име, което се появява през византийската епоха.

Историята на Перперикон

Преди хилядолетия Перперикон представлявал скален масив, обожествяван от хората. Културата дейност е свързана с почитането на бога Слънце. По-късно с усъвършенстване на сечивата хората започват да претворяват камъка. Оформена е овална зала без покрив, с олтар в средата, където жреците извършвали гадаене с огън и вино. Изказани са хипотези, че светилището на бог Дионис – едно от най-важните, наред с оракула в Делфи – се намира на Перперикон. През елинизма функциите на скалния град замират, но по-късно той изживява истински ренесанс при римляните, които му придават завършен вид. През XIV в. Перперикон е унищожен от османците.

Откриване

Перперек (Перперакъ), е обект на изследване от българската историческа наука от 1931 година, когато бъдещият Проф. Петър Мутафчиев го включва в студията си „Към църковно историческата география на Пловдивско“. Перперек (Перперакъ) е известен на българската археологическа наука от 1932 година, когато бъдещият Проф. Иван Велков го описва, и така обектът влиза в научно обръщение. През 1938 година Перперек заедно с други прочути български крепости става част от учебната програма на българските училища. Проф. Васил Златарски включва в общото разглеждане на крепостите в Родопите и Перперек (Перперакий) по известните дотогава средновековни гръцки източници в „История на българската държава“, том III (1940, посмъртно).

Какво разкриват археологическите разкопки на Перперикон

Най-общо казано Перперикон се състои от т.нар. Дворец, Акропол (или крепост), и две подгражия – южно и северно. Акрополът е разположен в най-високата част на хълма. Във вътрешността му има голям брой постройки, храмове и улици, издялани в камъка, както и сграда, която вероятно представлявала езически храм, по-късно превърнат в църква. Под Акропола се намира комплекс, наречен условно Дворец светилище, тъй като предназначението му не е ясно. Той бил на няколко етажа, като е запазен изсеченият в скалите първи етаж. Открити са близо 50 на брой помещения. Особено важна е церемониалната зала. Има и гробници, които са ограбени още през древността. В комплекса се намира и овалната зала. Посетителите имат възможност да видят също масивен трон, както и помещение с пейки и корита за вода, което условно е наречено Банята.

Източници

- http://www.kardjali-tourism.info/place/4/%D0%90%D1%80%D1%85%D0%B5%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA%D0%B8%20%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D0%BF%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%20%D0%9F%D0%B5%D1%80%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B8%D0%BA%D0%BE%D0%BD